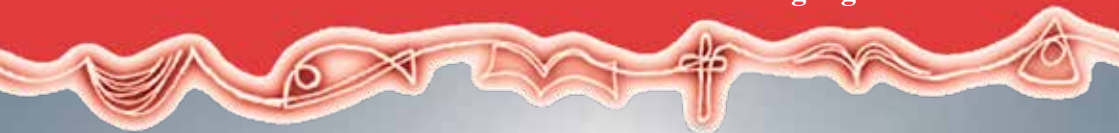

Menighetsblad for Dyrøy

Nr. 2 * Oktober 2020 - Februar 2021 Årgang 11

«Vær ikke bekymret» (Matt 6,24-34)

Jesus oppfordrer og trøster, han retter denne velmenende formaningen til de første kristne, som i likhet med han selv var forfulgt og utsatt for lidelse.

I sin forutgående undervisning om det udelte hjerte bruker Jesus ordet Mammon om personifisert eiendom som kan bli Guds rival (kjærlighet til penger; avgud). Mammon kan nemlig fortrenge troen på Gud dersom vi vil eie mer enn det vi trenger (havesyke)¹ og hvis vi stoler på rikdommer mer enn på Gud. Vi er herved stilt overfor et valg. Og selv om dette som et av Jesus sine radikale krav til etterfølgelse (inngår i Bergprekenen: Evangeliet etter Matteus kapittel 5-7) virker som et ideal, er det Guds nåde som gjør at vi velger å følge Jesus.

De fleste av oss bekymrer oss for mangt fra tid til annen. Bekymringene blir en del av livet og kan ta overhånd. Det å bekymre seg, kan være noe positivt og nyttig som å vise omsorg eller forberede seg på det som ligger foran; altså, naturlig, sunn og handlende bekymring. Men hovedsakelig er bekymringer ensbetydende med engstelse som tapper oss for kraft, glede og fred. Når vi bekymrer oss altfor mye, kan det oppstå fare for at vi kommer inn i en ond sirkel vi ikke kommer oss ut av. Dette fører til en tilstand av vedvarende bekymring eller angstlidelse, noe som går utover det daglige sosiallivet og arbeidslivet.

Jesus omtaler her en hverdaglig bekymring for mat og klær som kan stjele vår livskraft. Slike bekymringer tyder på manglende kjennskap til Guds omsorg. De er ikke forenlige med troen på vår himmelske far. Jesus vil at vi skal takle vår bekymring ved å gruble mindre og hvile mer i Guds hånd. Jesu formaning til oss er å leve et bekymringsfritt liv. Ved å henvise til Guds omsorg for sine skapninger oppfordrer Han oss til å vise tillit til Gud, som har gitt oss liv og som følgelig kommer til å sørge for vår mat og våre klær. Han viser til at fuglene (som forbilde på bekymringsløshet), lever i uvissheten om morgendagens mat; konstant i en overlevelses-

forts. side 4

1

Hebr 13,5-6

Menighetsblad for Dyrøy

E-post: sekretaer@dyroymenighet.no

Ansv. redaktør: Slavisa Josifovic

E-post: josslavisa@yahoo.com

I redaksjonen: Slavisa Josifovic, André Sætherskar, Ragnvald Storvoll og Anne Larsen

Layout: Trygve Skipenes Østrem

E-post: trygve.ostrem@online.no

Bankkonto: 4776 16 83124

VIPPS - 54 16 19

Dyrøy Menighet

Postboks 23 - 9316 Brøstadbotn

Prestekontor og menighetskontor

tlf. 77 18 83 28 / 913 67654

E-post: sekretaer@dyroymenighet.no

Kontortid: mandag og onsdag 0900-1400

Fung. prest Slavisa Josifovic

tlf. 486 78184

Kirkeverge Anne Lise Skadal

tlf. 992 04912

Organist - vakant

Kirketjener Ove Gamst

tlf. 970 49521

Leder i menighetsrådet Anne Larsen

tlf. 959 45318

Trykk: ABC-grafisk, 9325 Bardufoss

Forsiden:

Gøril Annie Olsen har fanget et flott motiv tatt fra Sandvika på Dyrøya

Neste nummer kommer ut ca. 20. febr.

2021. Stoff til bladet må være

redaksjonen i hende senest 10. februar.

Fra redaksjonen

Ved koronautbruddet var vi som menneskehet nødt til å erkjenne vår egen utilstrekkelighet. Våre gode, stabile og forholdsvis forutsigbare liv, samt hele verdensordenen, både når det gjelder helse og økonomi, ble plutselig rystet av koronapandemien. Virkningene av koronautbruddet begynner å bli tydelige. Vi har alle blitt påvirket av pandemien. *Koronapandemien* har preget hverdagen og påvirket arbeidshverdagen. Arbeidslivet er ikke som før.

Koronapandemien førte også til at Kirkerådet anbefalte at alle gudstjenester i Den Norske Kirke, DNK, ble avlyst. Det har likevel blitt gjort unntak for dåp, begravelse og vigsel. Disse kirkelige handlingene er blitt gjennomført i samråd med lokale helsemyndigheter.

I møte med pandemien har kirken satset på digitale kommunikasjonsplattformer, altså nettplattformer som Skype, Teams, Zoom, Facebook, YouTube, streaming o.l. Ettersom regjeringen etter hvert strammet inn smittevernreglene, var det anbefalt at alle vårens konfirmasjoner ble utsatt til etter sommerferien. Årets konfirmasjon hos oss ble feiret i Dyrøy kirke 20. september og stemningen var preget av både fest og lettelse.

DNK har i samsvar med forsiktig åpning av samfunnet, gradvis åpnet kirkene for gudstjenester og andre kirkelige handlinger. De fysiske samlingene i DNK forutsetter imidlertid at egne smittevernregler nedfelt i en smittevernveileder følges. Det at utgivelsen av Menighetsbladet for Dyrøy menighet ble flyttet til oktober, er en konsekvens av at bispevisitasen, konfirmasjonsgudstjenesten og annen kirkelig virk-

forts. side 4

forts. fra side 2

kamp. Men Gud «gir dem føde likevel». Vi som er skapt i Guds bilde blir dermed minnet om hvor mye mer vi er verdt enn fuglene. Samtidig minner Jesus oss om at vi ikke kan forvente at morgendagen skal bli sorgløs: «Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv ...»²

På denne bakgrunnen oppfordrer Jesus oss til å helhjertig stole på Gud som vår omsorgsfulle himmelske far idet vi «kaster all vår bekymring på ham, for han har omsorg for oss.»³

Vi kan legge fra oss bekymringer ved å la ordene om Guds utholdende kjærlighet til mennesker virke i våre liv.

Selv om noen kan leve meningsfulle liv uten å være bekymringsløse, (ved å være i en tilstand av flyt og balanse), forblir Guds omsorg en nødvendig forutsetning for et godt liv.

Jesus vil at vi skal la den kjærlige Far vi har i himmelen gi oss trøst, glede og framtid. La oss derfor bli båret av Gud gjennom både det som gir grunn til en naturlig bekymring og alt annet.

La oss søke Gud først av alt og la oss elske og tjene Gud. La oss fokusere på Guds hjelp og handling rettet mot problemløsning framfor bekymring. Vi vet at det er klokt å satse på det som varer og vi tror at Guds rike er evigvarende og nærværende i Jesus. Vi velger, prioriterer derfor Guds rettferdighet og klamrer oss fast til Gud som gjør livet verdt å leve.

Slavisa Josifovic

² Matt. 6:34

³ 1. Pet. 5:7

forts. fra side 3

somhet ble utsatt til høsten.

DNK benytter seg gjerne av de ulike digitale kommunikasjonsplattformer for å feire gudstjenester og for å fremme det kristne budskap, men de fysiske samlingene og aktiviteten i kirkene forblir den vesentlige formen for kirkens virksomhet. Vi verdsetter og omfavner de digitale løsningene som åpner for en virtuell kirke. Men den virkelige forsamlingen av de troende har den nødvendige fysiske dimensjon. Vi er Kristi legeme og vi møter Gud i mennesket Jesus. Kirkens primære oppdrag er altså å være tilstede for folk ved å skape gode møtepunkter mellom mennesker som en gudstjenestefeirende forsamling, og Gud.

Vi skal oppmuntre hverandre og her er noen ord til oppmuntring: Paulus skriver i 2. Kor. 4: «Derfor mister vi ikke motet», i det han henviser til Guds nåde og barmhjertighet som vi mottar som en ufortjent gave. Hen utdyper det i 2 Kor. 5: «For vi vandrer i tro, uten å se.» Vi kan nemlig stole på at Gud ved sin nåde og kraft virker i våre liv.

Tingenes tilstand forventes å bli stadig bedre ettersom det norske samfunnet er bygget på kjerneverdier som tillitt, noe som muliggjør at myndighetene håndterer pandemien på en effektiv måte. Vi bør stole på at vi kommer oss gjennom pandemien og utfordringene den medfører. Vi må stole på at vi går store muligheter i møte. Og at vi skal settes i bevegelse og forandring. Vi bør også stole på at vi kommer ut av pandemien med nye krefter og nye tanker. Samtidig som vi må stole på at vi er i stand til å få til mer enn det vi er vant til. Alt godt.

S.J.

Koronaviruset påvirker arbeidet i Dyrøy menighet

Også Dyrøy menighet har måttet ta mange hensyn til koronasituasjonen på arrangement i kirkene og på bedehus. I en liten samtale med leder i menighetsrådet, Anne Larsen, får vi høre litt hvordan korona har påvirket arbeidet i menigheten.

Korona har på flere forskjellige måter påvirket arbeidet i menigheten.

I Dyrøy kirke har ikke antallet på 200 satt noen begrensinger på aktivitetene. Det har det imidlertid gjort i Brøstad kirke, der antallet i kirkerommet har vært 50 - nå utvidet til 80.

På noen begravelser har det vært utfordringer med å ha plass til alle som ønsket å være til stede, sier leder av menighetsrådet. Kanskje har også noen valgt å ikke gå i begravelser i tillegg.

Har du fått tilbakemeldinger fra folk i menigheten?

Ja, det har jeg, forteller Anne. Mange gir uttrykk for at det er både vanskelig og trist å ikke kunne gi en klem eller trøst til personer i sorg. Så har flere uttrykt at de savner å kunne ta en kopp kaffe etter gudstjenesten. Praten og samværet er viktig for mange, sier Anne litt ettertenksomt.

Ved begravelser i Brøstad kirke har det vært utfordringer med å få plass til alle.

Har menigheten gjennomført alle arrangementene i løpet av denne perioden?

Nei, dessverre, så har vi ikke kunnet gjøre det, sier menighetslederen. F.eks. har vi ikke hatt formiddagstreff på mange måneder. Da er det fint å kunne starte opp igjen, selvsagt med at nødvendige hensyn tas. 17. september var det nytt formiddagstreff. Det satte mange eldre særlig stor pris på.

R.S.

Til menighetsbladet sine lesere

av Leif Hermod Jenssen

Gjennom mange år har jeg vært en av de som har utført selve gravinga på gravlundene. Jeg tenkte jeg skulle reflektere over noen ting som jeg har opplevd gjennom disse årene.

Sommeren 1990 var jeg på tiltaksmidler gjennom daværende arbeidskontor. Oppgaven jeg ble satt til var å være med på utvidelsen av gravlundene, en oppgave som da ble sett på som fremtidsrettet. Vi laget gjerder som ble satt opp rundt utvidelsen, som ble koblet sammen med eksisterende gjerder. Vi malte dem og da jobben var ferdig, lyste de hvit og fin, ja det var en fryd å se på. Det som ikke ble tenkt på var at disse gjerdene måtte vedlikeholdes i form av maling og reparasjon.

Årene gikk og forfallet ble synlig etter hvert. Folk mente dette var en skam for kommunen, og vi som jobber på gravlundene har fått mange henvendelser om maling og vedlikehold av gjerder. Det er en stor jobb å male slike gjerder, de skal males på begge sider og mellom bordene. Dugnad ble løsningen, på vondt og godt. Kanskje burde man ha brukt flettet galvanisert netting og stolper som er vedlikeholdsfrie.

Så har det blitt laget blomsterkasser for pynting. Disse kassene har vært plassert i bunn og sider. Det er ikke bra når vannet blir liggende i bunn av kassene og det har medført at jorda i kassene har fått mugg. Fra tid til annen har kassene blitt stående over vinteren med jord i. Følgene ble ødelagte kasser. Nye kasser har blitt satt ut. Det kunne vært gjort på en annen måte

Selve gravstedet er ikke alltid som man ønsker det, gravsteiner forfaller eller faller ned.

ved at det opparbeides plantesteder hvor flerårige korte planter ble brukt, og brukt litt ressurser for å vedlikeholde disse. Det finnes mange måter å opparbeide slike plantesteder. Budskapet er: Lag en beplantingsplan og sett sammen planter som passer sammen, - her kan man være kreativ. Bruk ressurser fra fagfolk, f. eks. gartnere vet slike ting.

Blomsterfondet har vær positivt for

gravlundene, det har blitt gjort forskjønning med disse midlene. Det negative er at midlene er øremerket hver enkel gravlund. Det betyr at gravlunder som har mange begravelser har tilgang på mye midler, mens gravlunder som har få begravelser får mindre. Det burde ha vært slik at pengene ble forvaltet slik at man kunne forskjønne alle gravlundene, laget en prioriteringsliste og fulgt den.

Selve gravstedet er ikke alltid som man ønsker det, gravsteiner forfaller eller faller ned. Bepantningen er fritt frem, så vedlikeholdsarbeidet av grøntarealet blir problematisk. Folk klager på gress som kommer på plantestedet, gress som kommer på gravminnet. Det har vært prøvd å unngå det og det er ikke enkelt. Etter hvert er det kommet mulighet til

å gravlegge i dobbel dybde. Det er bra arealmessig, men det gir oss en noe krevende situasjon spesielt på vinteren med tanke på tining.

Vi som utfører jobben på gravlundene ser at utviklingen går fremover, - det kommer stadig nye måter å gjøre ting på som effektiviserer arbeidet. Et ønske fra oss er at veiene inne på gravlundene blir brøytet regelmessig så man slipper behovsbrøytning som mange ganger er krevende og kostbart.

En gravlund er noe alle har et forhold til, på en eller annen måte. For oss betyr det at vi må forholde oss til flere og ulike ønsker. Det blir i perioder utfordrende og det er mange meninger. Her er det Kirkevergen og dens ansatte som har den avgjørende myndigheten.

**Har du en ledig formiddagsstund?
Da kan du ta deg en tur til
Brøstad kirke en torsdag i
måneden kl. 10.30**

**12. november og 10. desember i 2020
14. januar og 18. februar i 2021
Du er hjertelig velkommen!**

Refleksjoner etter en visitas

I september var det bispevisitas i Dyrøy og Sørreisa menigheter. Her følger noen refleksjoner fra noen av de som fikk besøk og fra biskop Olav Øygard selv.

Jeg reflekterer over verdien av «å se»!

Dyrøy menighets ansatte, menighetsråd, kirkemedlemmer og frivillige møtte meg med åpenhet og varme. Det gjør meg godt å bli sett av et åpent og gjestfritt blikk. Det er slik kirken skal møte mennesker, alle steder og til alle tider. Som Kristus møtte sine medmennesker skal vi søke å møte hverandre fordi det vi gjør i kirken er basert på relasjonen mellom oss og Kristus, - og mellom hverandre.

Ordet «biskop» betyr «å ha oppmerksomhet mot», «å se etter». Når biskopen kommer på visitas, skal han se menighetens arbeid og lokalsamfunnet menigheten er en del av. Selv om det også er et element av kontroll i en bispevisitas, handler det først og fremst om å se til at evangeliet har rikelig plass og gi akt på og anerkjenne det viktige arbeidet som drives av ansatte og frivillige i menigheten.

Jeg møtte menighetsrådet på visitasens første dag og opplevde et sterkt engasjement og vilje til å ta på seg oppgaver og gjennomføre dem. Samtidig kunne jeg ane en viss avmakt ved at oppgavene syntes større enn de ressurser som var tilgjengelige. Jeg synes vi fikk stadfestet rådets gode intensjoner samtidig som vi fikk realitetsorientert oss og hverandre om at det må være til å leve med at ikke

En engasjert biskop Olav Øygard, ute i menighetene for «å se».

alt som planlegges blir gjennomført til punkt og prikke. Kanskje må man også være villig til å gjennomtenke bruken av ressurser og mål på nytt og omfordele? Å reorganisere er noe som gjøres på de fleste felter i samfunnet og livet for øvrig med positivt utfall. Det kan det gjøre i Dyrøy menighet også.

I møte med ordfører og rådmann fikk menigheten en konkret utfordring over bordet; samarbeid om tiltak for ungdom i Dyrøy. Dette svarer til de kommentarer som falt i 10. klasse på Elvetun sko-

le om behov for sted å være i trygge og gode omgivelser. Denne utfordringen kan ikke bli liggende uforløst og har stort potensial for menighet og enkeltmennesker. Kirkas bidrag i dette kan baseres på «å se» ungdommene, verdsette dem og deres liv og la dem vite at Gud elsker dem.

Kirka framstår ofte som en hierarkisk konstruksjon med Kirkeråd og Kirke-møte på toppen og menigheten nederst. Det er egentlig å snu det på hodet, i hvert fall om man skal si noe om hvor tyngdepunktet ligger. Kirken er én! Den finnes i menigheten der evangeliet forkynnes og sakramentene forvaltes. Menigheten er grunnenheten og episenteret i kirken og del av den ene universelle kirke. Det som ikke skjer i menigheten skjer neppe noe annet sted. Det gir frimodighet og engasjement og derfor er det inspireren-

de for meg å se kirken på denne måten.

Jeg liker å tenke på den vakre arien fra Händels Messias «How beautiful are the feet». Teksten er fra Jes. 52,7 og lyder slik på norsk: «Hvor vakre de er der de løper over fjellene, føttene til dem som bringer bud, forkynner fred, bringer godt budskap og forkynner frelse.» Jeg ser for meg føtter som løper for å bringe godt budskap. Om vi ser oss rundt så er det mange som bringer det gode budskap, som formidler evangeliet og troen på den oppstandne Jesus Kristus til oss og våre sambygdinge. Det er slett ikke bare kirkens ansatte. Kanskje kan det være en utfordring for mange flere å være budbærer på sin måte? Å møte et annet menneske slik dere møtte meg er en god start.

Biskop Olav

Bilder: Ivar Jarle Eliassen

Bakre rekke: Prost Sigurd Skollevoll, sokneprest Jan Ole Berntsen og prestevikar Slavisa Josifovic. Foran: Menighetsrådsleder i Sørreisa Åse Jorid Midtbø, ordfører i Sørreisa Jan-Eirik Nordahl, biskop Olav Øygard og menighetsrådsleder i Dyrøy Anne Larsen.

**Biskopen besøkte
10. klasse ved Elvetun skole**

Det er vanlig at en bispevisitas prioriterer skolebesøk. Det gjorde også biskop Olav Øygard i Dyrøy. Biskopen med følge møtte elevene i 10. klasse ved Elvetun skole.

Vår biskop er opptatt av at kirken skal være synlig i lokalsamfunnet, og at barn og unge er svært viktige arbeidsfelt. Kanskje vet ikke alle at den første jobben Olav Øygard hadde etter at han var ordinert som prest, var nettopp skoleungdomsprest i Finnmark, fra 1981-1985.

Jeg møtte en utrolig fin og hyggelig gjeng i 10. klasse på Elvetun skole, sier biskopen.

Da passer det bra å snakke med et par av elevene om hvordan de opplevde møtet med biskop Olav Øygard. Redaksjonen i menighetsbladet utfordret Aina Viktoria Heim og Victoria Utnes Langaune.

Husker dere besøket av biskopen og noe av innholdet i samtalen?

Ja, jeg husker litt, vi snakka om møteplasser for ungdom og vi snakka om li-

vet, forteller Aina. Victoria fortsetter:
- Vi snakka med biskopen om mye forskjellig, bl.a. om ungdomslivet og ungdomsmiljøet i Dyrøy og hva eventuelt menigheten kunne bidra med for å styrke ungdomsmiljøet og fikse flere møteplasser for ungdom.

Syns dere at biskopen tok imot det dere fortalte?

Ja, jeg syntes at biskopen tok imot det vi sa. Han hørte på hva vi hadde å si. Hvis vi var uenige, så syntes han det var bra vi turte å si det, forteller Aina.

Enig, sier Victoria. Både biskopen og de han hadde med lyttet til alt vi fortalte, og var veldig forståelsesfulle.

Er det noe annet dere vil si om besøket?

Det var lærerikt og veldig greit alt han sa, sier Aina. Biskopen snakket sånn at vi forstod og at det ikke ble tørt og kjedelig, så det var et veldig fint besøk.

Jeg synes besøket var overraskende spennende, sier Victoria. De tok opp temaer som er veldig relevante for oss ungdommer! Jeg ble personlig veldig positivt overrasket.

Etter å ha pratet med to blide ambassadører for klassen, skjønner vi i redaksjonen godt at biskop Olav Øygard syns at 10. klasse på Elvetun er en fin og hyggelig gjeng.

R.S.

Bedriftsbesøk av biskop Olav Øygard

Et engasjert gjeng på bedriftsbesøk hos Demas. Bak fra venstre: Rakel Jensen, Levi Jensen, Astrid Østrem Skoglund, Anne Larsen, Anne Lise Skadal, Sigurd Skollevoll og Slavisa Josifovic. Foran: Per og Ann Brith Jensen med biskop Olav Øygard.

(foto: Ivar Jarle Eliassen)

Det er ikke hver dag vi får besøk av en biskop med følge i bedriften. Normalt får vi besøk av kunder, leverandører, selgere og en og annen skoleklasse.

Biskopen med følge var imidlertid svært engasjert og hadde mange spørsmål som vi i ledelsen forsøkte å besvare etter beste evne. Både bedriftens historie, framtidsplaner, innovasjon og utvikling for å hele tiden være i forkant - og betydningen en slik arbeidsplass har for ansatte

og lokalsamfunnet, var tema som blant annet ble tatt opp. De var også imponert over at vi hadde hele 9 lærlinger i bedriften. Følget ble så engasjert under omvisningen i bedriften – at de nesten glemte tiden og lunsjen som ventet dem. Det forteller jo litt 😊

Vi ønsker dere alle velkommen tilbake på besøk ved en senere anledning.

Demas AS, Rakel Jensen

Å løfte i lag

En bispevisitas er en stor og viktig hendelse for oss i Dyrøy. Under besøket fikk vi god mulighet til å vise fram krafta som bor i egen kommune og i Dyrøy menighet. Det vi fikk tilbake fra biskopen, var minst like verdifullt.

Kommunens politiske og administrative ledelse var vertskap for et godt møte på kommunehuset der samtalen kretset rundt emner som utviklingstrekk, utfordringer og muligheter i vårt lokalsamfunn.

Kommunen og kirka opplever begge sentraliserende prosesser som utfordrer det lokale selvstyret. Det er viktig at vi organiserer oss på en slik måte at vi fort-

satt kan sette inn innsats der det trengs mest, og at beslutninger tas lokalt.

Dyrøy menighet er i høyeste grad en aktør i lokalsamfunnet vårt, med sine aktiviteter, møteplasser og som bærer av sentrale tradisjoner. I kommunens kulturplan står det blant annet at «frivillig innsats i lag, foreninger og menighet utgjør en uvurderlig del av grunnmuren i det lokale kulturlivet».

På besøk på Dyrøytunet og kommuneadministrasjonen. Fra venstre Astrid Østrem Skoglund, prestevikar Slavisa Josifovic, menighetsrådsleder Anne Larsen, kirkeverge Anne Lise Skadal, prost Sigurd Skollevoll, biskop Olav Øygard, rådmann Tore Uthaug og ordfører Marit Espenes.

(foto: Ivar Jarle Eliassen)

I de gode samtaleene rundt bordet var det ønsket om mer samarbeid mellom kommune og kirke. Den utstrakte hånda tar vi som kommune imot. Dyrøy kommune skal sammen med representanter fra kultursektoren og menigheta nå se på en felles søknad til Nord-Hålogaland bispedømmeråd som skal bygge opp under kultur- og ungdomsarbeidet i Dyrøy.

Det er nemlig mange gode krefter som ønsker å bidra til gode vilkår for oppvekst i Dyrøy. Mange ønsker å gi. Tør vi å ta imot? Hva kan vi få til om vi jobber mer sammen? Det hender vi ikke synes vi gjør nok og tviler på egen innsats.

Under samtalefelleskapet i Brøstad kirke minnet biskopen oss på alt vi faktisk får til! Og det er mye.

Besøket fra biskopen ga rom for ettertanke og refleksjon. Vi fikk litt mer tro på oss selv. Tro på at det vi holder på med er meningsfullt. Tro på at det er bra nok. Tro på at vi kan få til mer i lag. Biskopen ga selv uttrykk for at han i utgangspunktet ikke var veldig godt kjent i vårt område, men jeg tror han kjenner oss nå. Den lille kommunen med det store hjertet.

Ordfører takker for de gode samtaleene, og for det løftet som dette besøket ga til oss alle.

Marit Espenes

Bladpenger januar 2020 – september 2020

Utenbygds

S.F.Foldøy, M.Steinvoll, S.Bjørkeng, L.T.Fyhn, B.I.Solheim, W.A.Hansen, M.L.Paulsen, H.S.Henriksen, B.Landau, E.J.Henriksen, R.M.Nilsen, A.T.Bekkeli, M.Brenna, K.A.Østrem, S.Sæbbe, O.S.Larsen, Å.A.Johansen, A.M.Øvre, O.A.Larsen, R.S.Sjaavik, S.A.Nygård, S.Larsen, I.Aspeslett, T.H.Seljenes, H.K.Svendsen, R.Dalseth

Innenbygds

E.Ingebrigtsen, I.Nikolaisen, S.Nergård, S.A.Johansen, G.H.L.Andreassen, I.Gudbrandsen, J.Bolle, W.O.Melbye, B.M.B.Paulsen, S.Holmen, A.Sæbbe, S.A.Jensen, M og E Øvre, J.K.Hansen, J.Lillegård, J.Sletten, H.Lillegård, Å.K.Kristiansen, A.B.Jensen, T.I.Karlsen, O.Nergård, R.Chruickshank, A.P.Hind, T.Nergård, A.Nergård, T.B.Paulsen, H.Espejord, B.Holm, O.A og L.Ramberg, A.A.Moan Kastnes, S.SJørgensen, K.Nikolaisen, O.Guttormsen, O.Andersen, G.Svendsen, M.Sletten, V.B.Olsen, K.Sørensen, R.Lillegård, K.Østrem, A.Sætherskar, B.Dahl, O.H.Broks, B.Ness, S.B.P.Svendsen, R.B.Pettertsen, B.R.Mikkelsen, B.Storvoll, J.Taylor, S.S.Jørgensen, R.Espejord, J.A.Kastnes, B.S.Hansen, S.Chruickshank, M.A.Ludvigsen, B.Nikolaisen, R.E.Jakobsen, R.Ellingsen, J.B.Andersen, J.Simonsen, H.K.Hansen, L.Tobiassen.

Bladpenger utenbygds januar 2020 – september 2020: kr 7.000,-

Bladpenger innenbygds januar 2020 - september 2020: kr 18.344,-

DYRØYKONFIRMANTENE - 2020

Konfirmantene i Dyrøy kirke søndag 20. september 2020.

Bak fra venstre: Thea Kristina Svendsen, Amanda Laurie Bakkemo, Tobias Svendsen, Benedicte Ramberg Kristoffersen, Tom-Kristian Christiansen, Aina Viktoria Heim og Henriette Sofie Andersen. Foran fra venstre: Nora Agersborg, Victoria Louise Langaune, prestevikar Slavisa Josifovic og Malin Helen Skogstad Nikolaisen.

Foto: Gunn Lisbeth Bergheim Paulsen

50-års jubileum

I sommer var det 50-års jubileum for de 14 konfirmantene som ble konfirmert i 1970. Av de 14 er fire døde, alle gutter.

Et fint knippe 50-årskonfirmanter. Fra venstre: Elbjørg Klæboe Ingebrigtsen, Vera Annie Torsteinsen (gift Pedersen), prost Sigurd Skollevoll, Anne Synnøve Larsen, Sissel Barbro Hind og Ulla Sivertsen (gift Gamst). (foto: privat)

Vi var 14 konfirmanter i Dyrøy kirke og hadde ei utrolig artig tid, sier Anne Larsen som var en av konfirmantene som kunne feire 50-års jubileum. På konfirmasjonssøndagen hadde vi en ny prest, nemlig Finn Wagle.

Wagle var sogneprest i Sørreisa fra 1970-1975. Og som kjent ble Finn Wagle biskop i Nidaros.

De fem som møttes til jubileet, brukte store deler av helga sammen.

Vi møttes på fredagskvelden, mimra og hadde det veldig hyggelig, forteller

Anne. Alle bor i nærheten, så det betyr at vi sees innimellom. Likevel ble det ekstra stas å være sammen, også det å hente fram episoder fra konfirmanttida.

Fortell litt om konfirmant-tida.

Undervisningen foregikk jo i sommerferien. Da syklet vi til kommunestua. Vi som møttes på jubileet husket godt både timene i kommunestua og også forskjellige episoder, humrer Anne. Enda husker jeg heimturene på sykkel der det gikk sport i å lage tandemcykler. Det var nok guttene som var mest ivrige med å

I vår var det dugnad ved den nedlagte kirkegården i Kastneshamn. Og som bildet viser er det ingenting å si på oppmøtet. Tårnet ser ut til å trenge litt vedlikehold for klokken i tårnet ramler ned. Siste begravelse på Kastnes var i 1998.

(foto: Kirsti Jæger Torkildsen)

sette to sykler sammen. Målet var å få god fart i nedoverbakkene. Det gikk ikke alltid like bra. Og jeg husker mer enn en gang at både guttene og syklene havnet i grøfta.

Konfirmasjonshelga – husker du noe fra den?

Jeg husker mye fra konfirmasjonshelga. Personlig ble helga også litt trasig, sier Anne. Vi hadde overhøring på lørdag og

konfirmasjon på søndag. Slik var det jo i de dagene. Jeg hadde et stort ønske om å få to kjoler, en som skulle brukes på lørdagen og en ny på søndagen. Flere av de andre jentene hadde fått to nye kjoler, det visste jeg.

Dessverre fikk jeg ikke oppfylt ønsket mitt. Det ble bare en kjole på meg. Men den gule kjolen, kjøpt på Fosslbukken, synes jeg nok var veldig fin, smiler Anne.

R.S.

Salmedikter og salmebokutgiver Magnus Brostrup Landstad

Vaagn op du som sover!

av Boye Skoglund

Magnus Brostrup Landstad ble født 7. oktober 1802 i verdens nordligste prestegjeld, Måsøy i Finnmark. Slekten hadde sine røtter på gården Landstad i Verdal. Hans Landstad, født 1771, far til Magnus, brøt med bonderekken og utdannet seg til prest. Sitt første prestekall fikk han i Måsøy i 1797.

I 1804 ble Hans Landstad utnevnt til sogneprest i Øksnes i Vesterålen. Magnus og hans søsken vokste opp i Nord-Norge, og Magnus var nr 3 i en søskenflokk på 10. Han gikk i farens fotspor og utdannet seg til prest. I 1829 gifter Magnus seg med sin Mina. Året før var M.B. Landstad blitt utnevnt til res.kap i Gausdal. Det var tiden i Gausdal som fikk M.B. Landstad til å skrive to av sine første salmer: Julesalmen «Fra fjord og fjære» og «Ser jeg meg i verden om», men salmediktingen fortsatte. Etter fem år i Gausdal blir Magnus Brostrup Landstad utnevnt til sokneprest i Kviteseid. Salmediktingen fortsetter. Ved siden av prestegjerning og salmedikting tar Magnus til med å samle sammen de gamle folkevisene. Landstad prøver også med iherdig tro å få bevart den 600 år gamle Nesland stavkirke, men verken menighet eller kommune har midler til å vedlikeholde to kirker. Derfor ble den nye Nesland kirke bygget ved siden av stavkirken. Den nye kirken ble vigslet i 1847.

M.B. Landstad fortsetter med sin salmedikting, og han begynner også å arbeide med en norsk salmebok. Det lykkes til slutt, og et utkast til en *kirkesalmebok* i 1861 blir ferdig med mye endringer. Landstad hadde selv skrevet 65, oversatt 82 og bearbeidet 21 salmer. Så, 16. oktober 1869 blir *Landstad salmebok* autorisert til bruk ved den offentlige gudstjenesten. Fra 1869 og fram til 1924, snakket man om Landstad salmebok, fra 1924 sa man Landstads Reviderte. Det arbeidet var det stiftsprost i Kristiania, Gustav Jensen, som sto for. Dette arbeidet fikk mye kritikk. Arbeidet ble rett og slett slaktet. Kritikken var til liten nytte, *Landstads reviderte salmebok* var i bruk her hos oss fram til 1985 da den ble avløst av Norsk Salmebok. Men Landstads salmebok er fremdeles i bruk, f.eks. i Nordreisa og Skjervøy menigheter. Landstads reviderte er også i bruk, - i Birtavare og Lyngen. I St.Olavs kapell i Håkavika brukes også Norsk Salmebok 1985. M.B. Landstad fulgte i farens fotspor som sogneprest. Han avsluttet sin prestegjerning i Seljord hvor også hans far avsluttet sin tjeneste.

*Her er Guds hus og himlens port, herfra det går en stige,
av ord og sakramenter gjort, helt op til himmelrike,
På den Guds engler treder inn,
Gud Fader selv på høyest trin sin fred vil oss tilsige.*

Influensavaksinering i Dyrøy kommune 2020

I år tilbys influensavaksine kun til risikogruppene (se nedenfor). Dersom det fortsatt er vaksiner igjen etter 1. desember, kan det bli aktuelt for andre også å få vaksine.

Influensavaksine anbefales spesielt for (risikogrupper):

- Alle fra fylte 65 år
- Barn og voksne med:
 - diabetes type 1 og 2
 - kronisk lungesykdom, hjerte- og karsykdom, leversvikt eller nyresvikt
 - kronisk nevrologisk sykdom eller skade
 - nedsatt immunforsvar
 - svært alvorlig fedme (KMI over 40)
 - annen alvorlig og/eller kronisk sykdom der influensa utgjør en alvorlig helserisiko, etter individuell vurdering av lege
- Gravide i 2. og 3. trimester, og gravide i 1. trimester med annen tilleggsrisiko
- Beboere i omsorgsboliger og sykehjem

I tillegg anbefales influensavaksine til følgende grupper, primært for å beskytte andre:

- Helsepersonell som har pasientkontakt
- Personer som bor sammen med immunsupprimerte pasienter
- Svinerøktere og andre som har regelmessig kontakt med levende griser.

Vaksinasjonen vil i år bli litt annerledes enn tidligere år. Det vil ikke bli «drop-in» slik det har vært tidligere. I år må dere ringe til helsestasjonen og bestille time på forhånd.

Vaksineringen skjer i Nordavindshagen mandag 26. oktober og onsdag 28. oktober på det tidspunktet du får oppgitt av helsesykepleier. Vaksinen koster 50 kr og betales fortrinnsvis via betalingsautomat.

Pneumokokkvaksine kan fås samtidig og koster 400.

Det er viktig å overholde smittevernreglene. Husk minst 1 m avstand og vask/desinfiser hendene! På vaksineringsdagen vil du få utdelt munnbind som skal brukes når du er inne til vaksineringsdag. Dersom du har feber, hoste, sår hals eller på annen måte føler deg syk skal du ikke møte opp til vaksineringsdag selv om du har en avtale. Ta da kontakt pr tlf slik at vi kan avtale nytt tidspunkt.

For bestilling av time til influensavaksinering:

Ring helsesykepleier Anette på tlf 99098768, helst før 23.10.

Presentasjon av den nye kirkevergen

I løpet av våren gikk kirkevergen vår ut i permisjon og i stillingen finner vi nå Anne Lise Skadal. Her forteller hun litt om seg selv.

Jeg er født 4. januar 1960 og vokste opp i nærheten av Rundhaug i Målselv, altså en ekte døl. Her gikk jeg på skole til jeg var ferdig med Målselvdalen gymnas. På gymnaset begynte jeg å vanke i Skolelaget, og etter hvert modnet det fram en kristen bevissthet i løpet av de tre årene. Så flyttet jeg sørover til Flekkefjord i 1979 og jobbet der ett år i en økumenisk kristen organisasjon som het «Evangeliet til alle hjem».

Arbeid og utdanning:

Etter Flekkefjord visste jeg ikke helt hva jeg skulle ta meg til, søkte på noen skoler og jobber her og der. Så var det en nabo som hadde sett i Nordlys at det skulle starte bibelskole i Tromsø høsten 1980, Fjellheim bibelskole. Så ble det til at jeg søkte der, og kom inn. Det som skjedde da var at jeg fikk et kall til å reise i misjonen, og det ble da Norsk Luthersk Misjons-samband (NLM) som ble min arbeidsplass de neste 25 år. I tjenesten var jeg barnehageassistent i ett år, barnearbeider, kontorsekretær, foreningssekretær, miljøarbeider og kontorsekretær på Nordborg, altså stor variasjon i disse årene. Etter hvert ble det et spørsmål for min del om jeg skulle fortsette å være der jeg var, eller om jeg skulle gjøre noe helt annet. Det endte med at jeg begynte på sosionomutdanning i 2002 på Høgskolen i Finnmark, og da jeg var ferdig i 2006 fikk jeg arbeid i Sørreisa kommune i Dyrøy og Sørreisa barneverntjeneste. Der ble jeg til nå i vår da jeg fikk mulighet til et vikariat som kirkeverge i de samme kommunene.

Ellers er jeg gift med Sveinung André med samme etternavn, og vi bor på Silsand på Senja.

Jeg synes det er givende å jobbe som kirkeverge på veldig mange måter, flotte kolleger og et godt arbeidsmiljø som er verdt å ta vare på. Det har vært en bratt læringskurve, og mye nytt å sette seg inn i. Det er mye i soknene som skal ivaretas, kirker og kirkegårder, og mange store utfordringer i den forbindelse.

Det er givende å kunne samarbeide med Fellesråd og kommunen om alle disse utfordringene, og oppleve at mange bryr seg om verdiene vi har i nærmiljøet og er opptatt av å ivareta disse på best mulig måte.

Anne Lise Skadal

TAKKEANNONSER

Takk for all vennlig deltagelse i anledning Magnhild Klæbos bortgang og begravelse. Takk for blomster, minnekort og gavekort. En ekstra takk til ansatte ved Dyrøy omsorgssenter for god omsorg og pleie.

Familien

Hjertelig takk for all vennlig deltagelse ved vår kjære Helga Bergliot Rubbås sin bortgang. Takk for trøstende ord, besøk, blomster og minnekort. En ekstra stor takk til Dyrøy og Salangen sykehjem.

Familien

Takk for blomster og hyggelig samvær i forbindelse med Laila Jorunn Danielsens begravelse.

Linda og Ingvart

Tusen takk for vennlig deltagelse ved Astrid Iversens begravelse. Takk for blomster og blomsterkort. En spesiell takk til Pleie- og omsorgstjenesten i Dyrøy for god hjelp og støtte vi fikk.

Familien

Takk for vennlig deltagelse i anledning Emil Lorentzens bortgang. Takk for støtten til afasi-forbundet. En ekstra takk til Dyrøy omsorgssenter for god pleie og omsorg.

Aud m/familie

Tusen takk for all deltagelse ved Kjellrun Sigbjørg Lillegård sin begravelse 17. juli 2020. Gaver til blomsterfond, blomster til båra samt deltagelse i kirka og minnestund, gjorde dagen fin til minne om mamma Kjellrun.

Berit, Karianne og Bjørnar

**Brøstadbotn
Barnegospel
40 år!**

I 2021 fyller BB hele 40 år! I den forbindelse ønsker vi å invitere tidligere medlemmer til å delta på jubileumskonsert i 2021. Er du en av dem og har lyst til å delta, meld fra til Karin (95822974) så snart som mulig. Vi legger opp til noen enkle øvelser med klipp fra tidligere reportaar. Høres vi?

mvh Brøstadbotn Barnegospel v/Karin Storvoll

Konfirmanter 2021

Vær med og be for konfirmanttiden
til disse ungdommene:

Martin Agersborg

Thea-Sofie Heim

Veronje Iversen Johansen

Simen Røsæg Olsen

Loke Johannes Stokkan

Christian Wangberg

Vi ønsker dem en flott tid og gleder
oss til konfirmasjonsdagen!

Dyrøymat AS
Det gode måltid!

Man - Tor: 09.30 - 17.00

Fre: 09.30 - 18.00

Lør: 09.30 - 15.00

www.dyroyamat.no ☎ 77 18 93 50

GOSPEL - KONSERT

Dyrøy korforening
& Vårkvad

Eivind Valnes - piano

Tirsdag 27.okt. kl.19.00 i Salangen kirke
Onsdag 28.okt. kl.19.00 i Brøstad kirke

VELKOMMEN!

Ønsker du deg en varmere hverdag?

Varme- og kuldemontasje

Kjell-Ivar Svendsen - 9311 BRØSTADBOTN

vkmontasje@gmail.com

tlf: 916 42 311

Vi leverer varmepumper med
høy kvalitet. De fleste pumpene er lagervare.

Vi er sertifisert og autorisert MITSUBISHI og TOSHIBA forhandler.

Ta gjerne kontakt for en gratis befaring

TOSHIBA
VARMEPUMPER

MITSUBISHI
ELECTRIC

Demas AS er en landsdekkende produsent og leverandør av lavspente tavleprodukter til elektrobransjen. Bedriften startet i 1989 og har mange års erfaring, har cirka 50 ansatte og er representert i Hønefoss, Dyrøy og Harstad. I 2017 utvidet bedriften sin virksomhet med datterselskapet Philip Hauge AS i Bergen.

For mer informasjon gå inn på vår nettside:
www.demas.no

VIRKE
GRAVFERD

Anitas
 blomster og begravelsesbyrå AS
 Blomster butikk 77 17 14 55 • Vakt telefon 95 85 39 20

Blomsterbua
Begravelsesbyrå
 Salg av gravminner og navnetilførsel
 Stell og beplantning av gravsteder
 Anne Larsen, ☎ 95 94 53 18

BEGRAVELSESBYRÅET
 i Brøstadbotn og Dyrøy

Sandbakk
Begraveshjelp as
 Finnset, 9310 Sørreisa
 Tlf: 922 28 999
 Begravelse, Gravstein, Blomster

Verdighet - Lang erfaring
 Vi besørger alt ved begravelse i nært samarbeid
 med pårørende og deres ønsker. **Døgnvakt 77 84 11 30**

MIDT-TROMS
Begravelsesbyrå
 Ringveien 4, 9305 FINNSNES

18. oktober – 20. søn. i treenighetstiden

Brøstad kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste
v/prost Sigurd Skollevoll
Utdeling av bok til 6-åringer
Brøstadbotn Barnegospel deltar
Ofring: Brøstadbotn Barnegospel

25. oktober – Bots og bededag

Dyrøy kirke kl. 11.00
Høymesse v/prest Sigvald Steilbu
Ofring: TV-aksjonen 2020

01. november – Alle helgensdag

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Acta – Barn og unge i Normisjon

08. november – 23. s. i treenighetstiden

Moen bedehus kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Moen bedehus

15. november – 24. s. i treenighetstiden

Dyrøy kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Ungdom i oppdrag

29. november – 1. søn. i adventstiden

Brøstad kirke kl. 17.00
Lysmesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Konfirmantene deltar
Ofring: NKSS

03. desember – Torsdag

Dyrøytunet kl. 19.00
Mørketidsgudstjeneste
v/prestevikar Slavisa Josifovic
Konfirmantene og
Blanke messingene deltar

06. desember – 2. søn. i adventstiden

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Institutt for kristen oppseding

13. desember – 3. søn. i adventstiden

Brøstad kirke kl. 18.00
(eller Dyrøy kirke - se oppslag)
JULEKONSERT
Blanke Messingen, Oktetten,
Dyrøy Kulturskole, Brøstadbotn Barne-
gospel og Dyrøy korforening/Vårkvad

23. desember – Lillejulaften

Kastnes bedehus kl. 18.00
Julegudstjeneste
v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Kirkens Nødhjelp

24. desember – Julaften

Dyrøy kirke kl. 14.00
Julegudstjeneste
v/prestevkar Slavisa Josifovic
Ofring: Kirkens Nødhjelp

25. desember – Juledag

Brøstad kirke kl. 12.00
Høytidsgudstjeneste
v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Det Teologiske Menighetsfakultet

03. januar – Kristi Åpenbaringsdag

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic

17. januar – 3. søn. i åpenbaringstiden

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic

31. januar – Såmannssøndag

Brøstad kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste - Lys Våken
v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Det Norske Bibelselskap

07. februar – Kristi Forklarelsesdag

Moen bedehus kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Moen bedehus

14. februar – Fastelavenssøndag

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic

17. februar – Askeonsdag

Brøstad kirke kl. 11.00
Skriftemålgudstjeneste
v/prestevikar Slavisa Josifovic
Ofring: Kirkens SOS - Nord-Hålogaland

07. mars – 3. søndag i fastetiden

Brøstad kirke kl. 11.00
Høymesse v/prestevikar Slavisa Josifovic

Samtalefelleskapet er åpent for **alle**. Samlingene er på torsdager i Brøstad kirke og starter med et måltid.

Tidspunktet er kl. 19.00, hvis ikke annet er oppgitt.

2020/2021:

Torsdag 22. oktober
«Sangkveld»

Torsdag 12. november
Tema: «Johannesevangeliet»
Innledning v/Slavisa Josifovic

Torsdag 3. desember
Mørketidsgudstjeneste
ved Dyrøy omsorgssenter

Torsdag 21. januar
Tema: «Kravmentalitet»
Innledning v/Røy-Frode Løvland

Torsdag 11. februar
Samtalefelleskap

Se for øvrig plakater og bekjentgjørelser via facebook foran hver samling.

SLEKTERS GANG

DØPTE:

- 03.05. Olaf Johan Myrvoll
 12.07. William Marinus Karlsen Hagensen
 - *tilhører Sørreisa*
 26.07 Iver Jørgensen Skipenes - *tilhører Tromsø*
 Eleanor Nygård
 Ingeborg Brændhaugen Fjelde - *tilhører Gjøvik*
 23.08 Synne Vaeng Sellevoll

DØDE:

13.11.19	Erling Meier Holmen	f. 1947
10.02.	Helga Bergljot Rubbås	f. 1925
15.02.	Magnhild Oliva Klæbo	f. 1926
22.02.	Torbjørgh Johanna Toresen	f. 1931
28.02.	Edvart Andreas Sæbbe	f. 1939
16.03.	John Christiansen	f. 1954
03.04.	Emil Celius Lorentsen	f. 1938
21.04.	Randi Julin Haug	f. 1930
10.05.	Jan Martin Broks	f. 1939
03.06.	Albert Anaton Antonsen	f. 1928
09.07.	Kjellrun Sigbjørg Lillegård	f. 1938
15.07.	Laila Jorunn Danielsen	f. 1952
21.07.	Tor Odd Torheim	f. 1955
24.07.	Synøve Hauglid	f. 1956
27.07.	Astrid Karoline Iversen	f. 1932
30.07.	Håkon Jon Edvardsen	f. 1944
01.08.	Halvar Arnfelt Hansen	f. 1940
05.08.	Borghild Kvande	f. 1926
04.09.	Inge Østrem	f. 1954